

Aihe: Lastensuojelun lainsäädännön ristiriita Suomessa

Viite: lastensuojelulaki ja sosiaalihuoltolaki

Epäasiallinen ja eriarvoinen lastensuojelun asiakkaiden kohtelu

Suomen lastensuojelulain ja sosiaalihuoltolain soveltamisesta on kaksi toisilleen päinvastaista lainvoimaista lain soveltamisohjetta:

- a) yksi versio hyvinvoiville ja vaikutusvaltaisille sekä paikallisesti ”oikeaan, hyväksytyyn uskontokuntaan” kuuluville perheille ja heidän lapsilleen, sekä
- b) toinen versio varattomien perheiden ja yksinhuoltajaperheiden lapsille.

Kohderyhmään a) kuuluvia perheitä ja heidän lapsiaan kohdellaan hyvän virkamiestavan mukaan ”laillisesti”, mutta kohderyhmään b) kuuluvien perheiden ja heidän lapsiensä kohtelussa kaikki heidän perustuslailliset oikeutensa on mitätöity.

Nämä kaksi lainvoimaista lakien soveltamisohjetta ovat ristiriidassa keskenään. Ohjeet ovat päinvastaisia ja toisensa poissulkevia, minkä seurauksena Suomen lastensuojelussa on etuoikeutettu osa kansakuntaa, yleensä virassa olevien ihmisten lapset ja perheet, sekä perheet, joiden lapset otetaan huostaan mielivaltaisilla syillä, ilman laillisia perusteita ja ilman hallintolain edellyttämiä huolellisesti ja hyvän virkamiestavan mukaan tehtyjä selvityksiä.

Vähävaraisten perheiden lapsia ja yksinhuoltajaperheiden lapsia otetaan huostaan ilman mitään todistettavaa syytä. Näin tehdään, jotta yksityistetyn lastensuojelun huostaanottolaitosten taloudellinen etu niin pakottaa.

Yhteiskunta maksaa huostaanotettujen lasten hoitokorvauksia tyypillisesti 140.000 euroa per lapsi per vuosi, ja lehtitietojen mukaan (Iltalehti 2022) enimmillään jopa yli 400.000 euro per lapsi per vuosi.

Yksityisten huostaanottolaitosten ”lastensuojelu” perustuu olennaisilta osin pääsääntöisesti vain huostaanottoihin, silloinkin kun lapsen huostaanotolle ei ole ollut tutkittuja perusteita. Tämä menettelytapajärjestys laillistettiin hallituksen esityksen 143/2014 sivulla 46 sekä motivoitiin samaisen hallituksen esityksen sivujen 1 ja 2 taitteessa.

Suomen hallituksen esityksellä 143/2014 jokaisesta yksittäisestä sosiaalityöntekijästä tehtiin lastensuojelun täysin kontrolloimaton itsevaltiainen, joka voi valita oman halunsa mukaan minkä tahansa perheen minkä lapsen tahansa huostaanotettavaksi. Lapsia hän voi poimia huostaanotettavaksi perheestä yksi kerrallaan. Minkä tahansa subjektiivisen ”arvion” eli mielipiteen huostaanoton tarpeesta virkailija esittää, hallituksen esityksen mukaan kunnan on se toimeenpantava.

Huostaanotto on vakava ”rangaistus”, johon Suomessa ei tarvitse olla mitään selvitettyä, todistettua syytä. Syyt usein myös väännetään ihan estottomasti.

Eri prosesseissa näin tehtyjen päätösten jälkeen Suomi rikkoo kansalaisten perustuslaillisia oikeuksia ainakin 20 perustuslain eri pykälän osalta.

LASTENSUON ASIAKKAIDEN ERIARVOISEN KOHTELU LAILLISTAMINEN

Suomen kansa jaettiin kahteen eriarvoiseen ryhmään hallituksen esityksessä HE 164/2014. Sen mukaiset lait, sosiaalihoitolain 36 § ja lastensuojelulain 36 § laillistivat toimet, joiden perusteella lastensuojelussa alistettujen varattomien perheiden lasten ”orjan työtä” on olla yksityisten huostaanottolaitosten laskutusperusteita.